

Centraal bankier Pierre Wunsch: ‘Ik was als kind ernstiger dan nu’

Pierre Wunsch adviseert als president van de Belgische centrale bank de regering, laat zich horen in het maatschappelijk debat en beslist in Frankfurt mee over het monetair beleid van de ECB. En in zijn vrije tijd? Dan is hij dungeon master.

‘Ze kennen mij hier’, zegt Pierre Wunsch terwijl hij in Les Petits Oignons op de ober afstapt. De gouverneur van de Nationale Bank van België (NBB) komt al jaren in deze brasserie, gelegen tussen de volkse Marollenwijk en de chique Brusselse Zavel. Een ontdekking via Didier Reynders, een kopstuk van de Franstalige liberale partij MR en vandaag eurocommissaris. Wunsch werkte jarenlang als diens kabinetschef, toen Reynders minister van financiën was. Nog altijd spreken ze hier regelmatig af.

Wunsch (56) is de Belgische tegenhanger van Klaas Knot, de president van De Nederlandsche Bank. Niet meteen mensen bij wie je bijzondere hobby’s vermoedt. Maar dat logenstraft Wunsch. Drie boeken heeft hij al op zijn naam staan. Het meest trots is hij op Hic sunt leones, een roman die begint met de begrafenis van een oude Amerikaanse miljardair die net was benoemd tot ambassadeur in Congo, en werd vermoord door rebellen.

Hoe het verhaal verder gaat is een goed bewaard geheim, want tot op heden is Wunsch een ongepubliceerde auteur. Eén keer leek het toch te gebeuren toen een enthousiaste uitgever vroeg het manuscript van 500 bladzijden flink in te korten - om uiteindelijk toch van publicatie af te zien. Ook na al die jaren is er nog teleurstelling op het gezicht van Wunsch.

Uitlaatklep

Schrijven is een uitlaatklep voor zijn creativiteit, een andere kant van de econoom die ooit een doctoraat schreef over managementcontracten. Toch komt er voorlopig geen vierde boek. Creativiteit vraagt tijd, en Wunsch is een drukbezet man. Zo was hij een paar uur voor dit diner nog op bezoek bij koning Filip om de vorst bij te praten over de stand van het land. Nuttige informatie, want zondag gaan de Belgen naar de stembus voor regionale, landelijke en Europese verkiezingen.

De Nationale Bank is in België een gezaghebbend instituut, dat financieel-economische data publiceert en met analyses en aanbevelingen komt. Zo vraagt Wunsch al jaren om meer budgettaire discipline. Toch heeft geen enkele politieke partij de intentie om het begrotingstekort tegen 2029 onder de 3% te krijgen.

Economische aanbevelingen doet Wunsch wel, culinaire niet. ‘Alles hier is goed.’ We kiezen foie gras als voorgerecht en magret de canard als hoofdgerecht, twee specialiteiten uit Zuid-Frankrijk, met een glas wijn uit dezelfde streek.

Les Petits Oignons blijkt ook populair bij politici ter linkerzijde. Plots passeert Elio Di Rupo langs onze tafel, zonder acht te slaan op Wunsch. Voordat deze iets kan zeggen, is de oud-premier van de Parti Socialiste al de deur uit. De twee hebben niet altijd de beste verstandhouding gehad. Zo verklaarde Wunsch een paar jaar geleden dat Wallonië dichter bij een communistisch regime stond

dan bij een neoliberaal regime. Tot woede van Di Rupo. 'Hij is er niet om waardeoordelen te vellen, noch om ongegronde beweringen te verspreiden.'

Koehandel

Wunsch, die als Franstalige uitstekend Nederlands spreekt, blijft achter het punt staan. 'Meer dan 70% van het bruto binnenlands product van Wallonië bestaat uit overheidsuitgaven (in Nederland is dat ongeveer 44%, red.). Als er nu één plek is in Europa waar we heel ver van het neoliberalisme afzitten, dan is het wel daar.'

In veel Europese landen, waaronder Nederland, is ervoor gekozen om de centrale bank een grote onafhankelijkheid van de politiek te geven. Niet zo bij de Nationale Bank. Daar zijn de topfuncties politieke koehandel. Vier van de zes directieleden zijn zwaargewichten uit een politieke partij die hen daar heeft weten te posteren, waaronder Wunsch.

België is een ingewikkeld land, met een eigen logica, zegt de gouverneur, terwijl het hoofdgerecht wordt geserveerd. Uit de politisering van de directie van de centrale bank, een gevolg van de vroegere verzuiling en de uiteenlopende opvattingen in de verschillende landsdelen, moet juist neutraliteit voortvloeien, als tegengestelde krachten die elkaar in balans houden. Bovendien is het de bedoeling dat de directieleden hun politieke overjas uitdoen als ze de bank betreden, aldus Wunsch.

Toch gaat het soms mis met die logica. Zo zat de NBB begin dit jaar plots tien dagen zonder volwaardige gouverneur. Het vijfjarig mandaat van Wunsch was afgelopen, en de herbenoeming bleef uit omdat die politiek was vastgekoppeld aan een dossier dat er helemaal niets mee te maken had. België ten voeten uit, legde Wunsch uit aan zijn collega-bankiers.

Salaris

Op één vlak is hij duidelijk de primus inter pares onder centrale bankiers. Wunsch verdient jaarlijks €534.800, meer dan de €427.000 van ECB-president Christine Lagarde, en ruim twee keer zoveel als de Belgische premier. 'In mijn eerste interview als gouverneur ging de eerste vraag over mijn beloning, net als de tweede en de derde', herinnert Wunsch zich. Een jaar na zijn benoeming leverde hij op eigen initiatief 10% in. 'Ik heb nu een loon dat vergelijkbaar is met dat van een ceo van een middelgrote bank, en dat in een land met de hoogste inkomensbelasting ter wereld. Netto houdt Lagarde meer over dan ik.'

Als de ober het dessert komt opnemen, roept Wunsch zo enthousiast 'Tiramisu! tiramisu! tiramisu!' dat ze oprecht vraagt of hij het drie keer wil. De meeste mensen zijn nu ernstiger dan toen ze een kind waren, zegt hij, 'maar bij mij is het omgekeerd'. Toch valt moeilijk te zeggen dat het hem vandaag aan ernst ontbreekt. Hoe erg was het dan als kind? 'Ik was een beetje te intellectueel, met een brilletje. Mijn vader was hoogleraar aan de universiteit, en thuis waren het altijd serieuze onderwerpen. Ik heb als tiener bewust de beslissing genomen om meer vrienden te maken, want ik had er niet veel.' En dus stapte hij de dag erna op school op een groepje jongens af.

Die vrienden van toen zijn nog altijd zijn tweede familie. Het scheidt een band om als zestienjarigen samen met de trein door Europa te reizen. 'Naar huis bellen deden we bijna niet, tegen de afspraak met onze boze ouders in, omdat we daar geen geld voor hadden. We aten brood en pizza's, en sliepen op stranden en in treinstations. Alle andere jongeren gingen nog op vakantie met hun ouders, dus toen wij terugkwamen, voelden wij ons de grote avonturiers.'

Wargames tegen stress

Hoewel zijn kortgeschoren baard gedistingeerd grijze spikkels vertoont, blijft Wunsch iets eeuwig jeugdigs behouden. Vooral wanneer hij uitroept 'Die jongens, dat waren wij!' als het over Stranger Things gaat. Die Netflix-reeks begint met vier tieners die in de jaren tachtig in hun kelder Dungeons & Dragons spelen, met avonturen in een verzonnen wereld. Veertig jaar later speelt hij nog altijd rollenspellen. Eens per maand gaat hij met vrienden urenlang op in queestes. Een daarvan heeft maar liefst tien jaar geduurd. 'Daarnaast speel ik ook strategiespellen en wargames op de computer. Voor mij is dat een goede manier om met stress om te gaan, want ik kan mij daar helemaal in verliezen.'

In fantasyspellen en boeken kan geweld spannend zijn, maar in het dagelijkse leven valt het hem zwaar. Een paar dagen na de start van de oorlog in Oekraïne had Wunsch een videogesprek met Oekraïense centrale bankiers om te kijken hoe de Nationale Bank kon helpen. 'Een van hen bleef op mutestaan omdat we anders het geluid van bommen zouden horen. Ik ben diezelfde avond nog met mijn vrouw naar het registratiecentrum aan de Heizel gereden om Oekraïense vluchtelingen onderdak aan te bieden.'

Uiteindelijk zouden er over een periode van vier maanden drie vrouwen bij de familie Wunsch logeren. 'We deelden in ons appartement de woonkamer en de keuken met mensen waar wij weinig affiniteit mee hadden. Een van hen sprak amper Engels, en huilde dagelijks. Echt niet altijd gemakkelijk, want het voelde na een tijdje niet meer als ons eigen huis, maar ik ben trots dat we het gedaan hebben.'
